

UNIwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu
Wydział Lekarski II
Klinika Chirurgii Głowy, Szyi i Onkologii Laryngologicznej
Kierownik Kliniki
Prof. dr hab. med. Wojciech Golusiński

Ul. Garbary 15
61-866 Poznań

tel. 061 885-09-29
fax. 061-885-09-10

Poznań, dnia 12.03.2025

Prof. dr hab. Maciej Giefing

Dyrektor Instytutu Genetyki Człowieka PAN

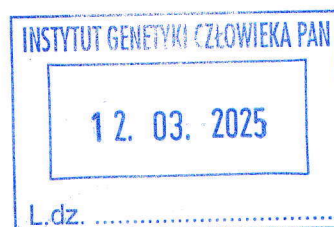
Szanowny Panie Dyrektorze

Pozwalam sobie przesłać na ręce Pana Profesora recenzję dorobku naukowego i rozprawy habilitacyjnej pt. **„Ocena błony śluzowej górnych dróg oddechowych przy pomocy endoskopii wąskopasmowej NBI”** dr Hanny Klimza.

Z wyrazami szacunku

KIEROWNIK
Katedry i Kliniki Chirurgii Głowy, Szyi
i Onkologii Laryngologicznej
Prof. zw. dr hab. n. med. Wojciech Golusiński

Prof. dr hab. n. med. Wojciech Golusiński
Kierownik Kliniki Chirurgii Głowy, Szyi i Onkologii Laryngologicznej

Ocena dorobku naukowego i rozprawy habilitacyjnej

dr n. med. Hanny Klimza

Materiał źródłowy do napisania niniejszej recenzji stanowi dorobek naukowy przedstawiony w postaci spisu prac naukowych opublikowanych przez habilitantkę, jej działalność dydaktyczna i organizacyjna oraz rozprawa habilitacyjna pt. „Ocena błony śluzowej górnych dróg oddechowych przy pomocy endoskopii wąskopasmowej NBI”.

1. Ogólna charakterystyka dr n. med. Hanny Klimza

Dr n. med. Hanna Klimza po ukończeniu studiów na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu zdobyła w 2012r. dyplom lekarza, po czym rozpoczęła pracę w Klinice Otolaryngologii i Onkologii Laryngologicznej w Poznaniu. Zaczynała pracę na stanowisku rezydenta, następnie od 2020 roku starszego asystenta. W 2020 roku otrzymała dyplom specjalisty w zakresie Otorynolaryngologii, Chirurgii Głowy i Szyi. Od czerwca 2023 roku pracuje na stanowisku Starszego Asystenta w Wojewódzkim Szpitalu Specjalistycznym we Wrocławiu, w Ośrodku Badawczo-Rozwojowym przy ul. Kamieńskiego 73a we Wrocławiu.

W roku 2019 obroniła rozprawę doktorską pt. „Przydatność endoskopii wąskopasmowej NBI w diagnostyce i leczeniu zmian nienowotworowych i wczesnych zmian nowotworowych krtani”. Swoje kwalifikacje zawodowe podnosiła uczestnicząc w kursach doskonalących z zakresu diagnostyki i leczenia wczesnych zmian nowotworowych krtani.

2. Ocena działalności naukowej

Dorobek naukowy dr n. med. Hanny Klimza obejmuje 19 pełnotekstowych prac oryginalnych (9 jako pierwszy autor) z Impact Factor 50.9 oraz 3 prace pełnotekstowe oryginalne bez Impact Factor, 4 opisy przypadków (w tym jedna z IF 1.9) oraz 3 prace poglądowe (w tym dwie z IF łącznym 1.2). Łączna punktacja Impact Factor – 54.02, KBN/MNiSW – 2053. Łączna liczba cytowań wg bazy Web of Science – 119, indeks Hirscha – 7. Analizę bibliometryczną przygotowano zgodnie z wytycznymi Centralnej Komisji przez Instytut Genetyki Człowieka Polskiej Akademii Nauk w Poznaniu, ul. Strzeszyńska 32.

Dorobek naukowy dr Hanny Klimza można podzielić na następujące grupy tematyczne: choroby gruczołów ślinowych, fonochirurgia, brodawczakowatość krtani, wczesne raki krtani i gardła oraz genetyka.

3. Działalność dydaktyczna i organizacyjna

Od roku 2014 do 2020 roku dr Hanna Klimza prowadziła ćwiczenia ze studentami polsko- i anglojęzycznymi V i VI roku Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu.

Dodatkowo współorganizowała kursy szkoleniowe dla lekarzy laryngologów z zakresu diagnostyki i leczenia chorób gruczołów ślinowych i krtani. Jest również Sekretarzem Kongresu ELS w Warszawie, który odbędzie się w dniach 08 – 10.05.2025

Habilitantka odbyła również kursy i staże zagraniczne w zakresie diagnostyki i leczenia zmian nowotworowych z regionu głowy i szyi, m.in. w Leiden oraz w Berlinie.

Aktualnie dr Klimza jest kierownikiem specjalizacji 2 lekarzy odbywających specjalizację w ramach rezydentury z otorynolaryngologii.

Dodatkowo dr Klimza nawiązała współpracę międzyośrodkową z kliniką laryngologiczną w Łodzi, co zaowocowało wspólnymi publikacjami z zakresu diagnostyki i leczenia zmian przednowotworowych i nowotworowych krtani.

Dr Hanna Klimza jest członkiem Polskiego Towarzystwa Otorynolaryngologów Chirurgów Głowy i Szyi, Young European ORL-HNS Confederation oraz European Laryngological Society

W działalności naukowej brakuje prowadzenia studenckich zajęć dydaktycznych, zarówno w trybie przed jak i podyplomowym, staży zagranicznych oraz współpracy międzynarodowej.

4. Praca habilitacyjna

Przedstawiono do oceny rozprawę habilitacyjną pt. "Ocena błony śluzowej górnych dróg oddechowych przy pomocy endoskopii wąskopasmowej NBI". Celem pracy ocena użyteczności endoskopii wąskopasmowej NBI w odmiennych stanach patologicznych błony śluzowej górnych dróg oddechowych. Technika NBI nie jest nową metodą diagnostyczną, wykorzystywana jest w nowotworach głowy i szyi od 2004 roku. Polega ona na uwidocznieniu nabłonka naczyń krwionośnych poprzez zastosowanie odpowiednich filtrów optycznych w endoskopii.

W pierwszej pracy autorka oceniała ryzyko transformacji nowotworowej leukoplakii krtani, które w piśmiennictwie oceniane jest na bardzo rozbieżnie, pomiędzy 1 a 40%. Do oceny wykorzystano klasyczną endoskopię w świetle białym oraz wizualizację NBI celem właściwej stratyfikacji ryzyka tzw. leukoplakii niskiego i wysokiego ryzyka. Do pracy włączono 259 chorych, których oceniano w świetle białym zgodnie z klasyfikacją wg Chena oraz w świetle NBI zgodnie z klasyfikacją ELS oraz wg Ni, następnie wszystkich chorych zweryfikowano histologicznie. Na podstawie uzyskanych wyników autorka wnioskuje, że połączenie dwóch technik (białego światła i NBI) odgrywa kluczową rolę w różnicowaniu leukoplakii wysokiego i niskiego ryzyka. Istotnym negatywnym rokowniczo aspektem jest również zajęcie spoidła przedniego.

W kolejnej pracy autorka podjęła się omówienia ryzyka wznowy leukoplakii krtani po zastosowaniu adekwatnego leczenia, które szacowane jest w piśmiennictwie na 16 – 22%. Autorka przeanalizowała retrospektywnie 207 pacjentów pod kątem wyodrębnienia grup tzw. wysokiego i niskiego ryzyka. Do oceny wykorzystano światło białe wg

klasyfikacji Chen oraz światło wąskopasmowe NBI wg klasyfikacji Ni. Wyniki przedstawione przez habilitantkę wskazują na wyższość metody NBI zgodnie z klasyfikacją Ni, gdzie typ IV-VI stanowi najsilniejszy czynnik ryzyka wznowy. Dodatkowymi czynnikami ryzyka było palenie papierosów, lokalizacja zmiany w spoidle przednim oraz wiek powyżej 62 lat. Autorka sugeruje, że pacjentów spełniających powyższe kryteria należy monitorować częściej celem wdrożenia odpowiedniego leczenia.

W trzeciej pracy autorka omówiła zagadnienie ziarniniaków krtani, jednego z najczęstszych powikłań operacji laserowych krtani. Celem badania było wykorzystanie badania NBI do oceny zmian ziarniniakopodobnych krtani. Badaniem objęto 154 pacjentów z rakiem krtani leczonych z wykorzystaniem techniki laserowej. W okresie pooperacyjnym u 47 (31%) pacjentów zaobserwowano zmiany ziarniniakopodobne, z czego u 13 z nich zmiany naczyniowe w świetle wąskopasmowym oceniono jako podejrzane, u pozostałych 34 jako niepodjęrzane. Wszyscy chorzy zostali poddani badaniu histopatologicznemu. U 13 (100%) chorych ocenionych pierwotnie jako podejrzanych w świetle NBI, wynik biopsji był pozytywny (dysplazja średniego/wysokiego stopnia/ rak in situ). Z kolei u 3 pacjentów (9%) których w świetle NBI oceniono jako niepodjęrzane, wynik biopsji był pozytywny. Wobec powyższego autorka wskazuje, że endoskopia wąskopasmowa poprzez dokładną wizualizację naczyń błony śluzowej otaczających zmianę jest w stanie pogrupować chorych na tych wymagających bardziej agresywnego leczenia lub obserwacji.

W czwartej publikacji autorka oceniła wykorzystanie światła NBI do diagnostyki guzów nosogardła. Do badania włączono 53 pacjentów u których wysunięto podejrzenie guza części nosowej gardła na podstawie badania endoskopowego wykorzystujące białe światło lub badania obrazowego (KT, MRI). Chorych diagnozowano następnie porównując endoskopię białym światłem i NBI z biopsją. Badania pokazały wyższą czułość, swoistość i dokładność światła NBI nad światłem białym we właściwej lokalizacji zmiany poddanej biopsji.

Podsumowując pracę habilitacyjną stwierdzam, że pomimo spełnienia warunków granicznych do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego uważam, że temat pracy i jedna metoda oceniająca patologię w obrębie górnych dróg oddechowych jest niewystarczająca, biorąc pod uwagę współczesne kryteria diagnostyki i leczenia nowotworów głowy i szyi. Tytuł doktora habilitowanego utożsamia się z osobą samodzielną pod względem zawodowym i naukowym, w przypadku dr Hanny Klimzy nie jestem tego pewien.

Reasumując praca habilitacyjna pt. „ Ocena błony śluzowej górnych dróg oddechowych przy pomocy endoskopii wąskopasmowej NBI”, dorobek naukowy i osiągnięcia naukowe dr Hanny Klimzy spełniają kryteria stawiane kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego, określone w art. 219 ust. 1 pkt 1-2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

KIEROWNIK

Katedry i Kliniki Chirurgii Głowy, Szyi
i Onkologii Laryngologicznej

Prof. zw. dr hab. n. med. Wojciech Golusiński